

Antiqvae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monvmenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illvstrandam,
Nvnqvam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

Epistola LIX. Venerando viro Paulino patriarchæ Albinvs Salvtem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

ator omnium in premium se ipsum tradidit hominum, ut eos liberaret, quos creauit. Fateor me vnum ex illis, quos redemit. sed dum alienæ audius pulcritudinis Chanantidas ex paterno tabernaculo perrexerat videre, lupi me vespertini inuenerunt, rapuerunt, lacrauerunt, vulneratum dereliquerunt. Tandem aliquando diuina præueniente gratia, in memet reuersus, dixi: Surgam, & ibo ad patrem *Luc. 15.* meum, teque, mitissime pastor, in hoc iter, sicut prædicti, ductorem te posco.

Potuit igitur idem Lazari soluere vincula, qui eum de *Ioan. 11.* monumento prodire iussit. sed ut potestatem soluendi, sanctos habere doctores demonstraret, circumstantibus dixit: Soluite eum, & finite abire. Tu vero, egregie pastor, solue, subente Deo, mortiferas mihi peccatorum catenas, ut liber, viteq; redditus, & inter coniuas Domini Christi in eternæ beatitudinis epulis recumbere mercar.

EPISTOLA LIX.

Venerando viro Paulino † pa-
triarchæ

^{† Aquileiensis.}

ALBINVS SALVTEM.

ACCEPIS sapientiae vestræ apicibus, & charitatis muneribus per hunc, huius præsentis chartulæ gerulum, valde gauisus, cognoscens prosperitatem vestram, & memoriam nostri, quam semper paterna pietate ut habeas in orationibus sacris supplex obsecro: memor semper benignæ deuotionis, quam Iob habuit in *Iob. 11.* filios suos. Salus filij, merces est patris: & laus genitoris, *Proverb. 10.* filius sapiens.

Præ-

CC. C. A. N.
S. J. J.
om. 1. m.
S. IV
24

Præsens verò portitor literarum, vestro auxilio, & pro
trocino nostræ sit commendatus petitioni. Ipse viuo of
cio linguae, nostras, vel suas vobis ostendet necessitatem
Maiorem nostræ salutationis seriem ENGILBERTVS filius
communis noster ROMAM iturus, volente DEO, vobis
dirigit: sed nulla chartula sufficit charitatis effari dulced
nem: quam pleno ore anima mea de tuo hauserat pectora.
Testis est veritatis ille spiritus, per quem charitas diffundatur
in cordibus nostris.

*Viuedo felix, felix, pater optime, viue,
Atq; memor nati semper, ubique, Vale.*

Rom. 5.

EPISTOLA LX.

Domino in Domino dominorum dilectissimo, & pio patri Paulino Patriarchæ
salutem.

MIDEOR aliquod me refrigerium habere animi mei
vt flamma charitatis in corde abscondita aliquando
fortasse scintillam elicere valeat: ne totum torpe
scat, quod intus ignescit, dum oportunum mihi tempus
aliquid tuæ scribere charitati, occurrit.

Quid? Cum beatitudinis vestræ literas omni fauori
ciores intueri mereor, nonne video mihi inter variosp
radisi flores totus conuersari, & auida desiderij mei dextera
spiritales exinde carpere fructus? Quantò magis cum
sacratissimæ fidei vestræ libellum recensui, catholicæ po
eis puritate ornatum, eloquentiæ venustate iocundissi
mum, sensuum veritate firmissimum: totius animi mei la
benas in lætitiam laxauit. Vbi de uno lucidissimo, & salu
berrimo paradisi fonte, quatuor virtutum flumina, non so
lum Ausoniæ fertilitatis prata, sed totius ecclesiasticæ lat
itudinis